

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920010041
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7920010041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému G. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 9. 7. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 6. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému G. U., nar. XX. 9. XXXX v X. O.,
bytom U., F. XX/XX

u k l a d á

podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere
500 (päťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ustanovuje náhradný trest vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 9. 7. 2020 uznal obžalovaného G. U. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 25.07.2019 v čase okolo 19.10 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda A., ev. č. TV XXX CN, v obci Leles po ulici Vrchnej v smere od ulice Cintorínskej na ulicu Blatnú, pričom pri prejazde pravotočivej zákruty na križovatke ulíc Vrchná a Hlavná sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, ako aj z dôvodu nesprávneho spôsobu jazdy, spočívajúcej v tom, že neprispôbil rýchlosť jazdy poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a s vozidlom sa pohyboval rýchlosťou vyššou ako bola rýchlosť primeraná dohľadu a taktiež tým, že nedodrжал bezpečný bočný odstup od chodkyne pohybujúcej sa po pravom kraji vozovky, čo vyplynulo z vypracovaného znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná, následkom čoho prednou časťou vozidla narazil do chodkyne K. S., kráčajúcej v tom čase po pravom okraji ulice Vrchnej tým istým smerom, čím spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpela chodkyňa K. S. ťažké zranenia, a to suprakondylovú zlomeninu stehrovej

kosti vpravo a tržnozhoždenú ranu záhlavia s dĺžkou nevyhnutnej liečby na základe vypracovaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia od 4 do 6 mesiacov.

Súd mu za to uložil podľa § 157 ods. 1, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 500,- €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ustanovil náhradný trest vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 61 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 20 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Namietal, že z rozsudku nie je zrejmé, akej konkrétnej povinnosti ustanovenej osobitným právnym predpisom sa mal dopustiť, resp. porušiť. Zotrval na tom, že sa v kritický deň plne venoval riadeniu vozidla, sledoval situáciu v cestnej premávke a dodržiaval všetky povinnosti vodiča. Poukázal na to, že chodkyňa sa pohybovala po pravej strane komunikácie, pričom mala povinnosť využiť chodník. Ak by v obci nebol chodník, mala využiť ľavú stranu krajnice a tam kde nie je, ísť čo najbližšie po ľavom okraji vozovky. Poškodená sa nepohybovala po krajnici, ale priamo na ceste, čím hrubo porušila § 52 zák. č. 8/2009 Z.z. a okrem toho bola pod vplyvom alkoholických nápojov. Bola jej zistená taká úroveň koncentrácie alkoholu v krvi, kedy už človek nie je schopný byť účastníkom cestnej premávky bez toho, aby ohrozil seba alebo iných účastníkov cestnej premávky. Poškodená sa potácala po ceste, náhle mu vošla do jazdnej dráhy, čo malo za následok, že už nemohol zabrániť zrážke. Ak by sa poškodená pohybovala kde mala, k stretu by nedošlo. Namietal, že ho súd uznal za vinného na tom základe, že od neho požadoval dodržiavanie takých povinností, ktoré nie je možné spravodlivo očakávať od účastníka cestnej premávky, tieto nie sú jednoznačne zadefinované v platnej právnej úprave. Znalec Z. H. K. uvádza v znaleckom posudku okolnosti, ktoré viedli k dopravnej nehode, ale tieto nepredstavujú také okolnosti, ktoré je možné kvalifikovať ako porušenie dôležitej povinnosti vodiča. Uviedol, že poveternostné podmienky boli v čase nehody vyhovujúce, takisto aj stav a povaha vozovky. Zo znaleckého posudku je tiež zrejmé, že sa pohyboval rýchlosťou 26,78-33,3 km/hod., čo nedosahuje ani povolenú rýchlosť v uvedenom mieste, kde bola 50 km/hod. Súdny znalec nesprávne vyhodnotil vstup poškodenej do jazdnej dráhy jeho vozidla. Poznamenal, že zranenie poškodenej nespôsobil priamy náraz, ale to, že spadla na vozovku. V jeho prípade nie je naplnená subjektívna stránka žalovanej skutkovej podstaty, a to zavinenie, pretože nevedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie, hoci vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery to vedieť mal a mohol. Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že nebol súdne trestaný. Z jeho evidenčnej karty je zrejmé, že vodičský preukaz má od 19 rokov (už 13 rokov), s motorovým vozidlom chodil pracovať aj do zahraničia a napriek tomu nemá evidovanú žiadnu blokovú pokutu, ani iné priestupky. Trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá považuje preto za neprimerane prísny.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Odkázal na obsah svojho odvolania a navyše dodal, že od spáchania skutku uplynuli už 2 roky, počas ktorých stále používa osobné motorové vozidlo, chodí do zamestnania.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné. Okresný súd podľa jeho názoru dostatočne zohľadnil spoluzavinenie poškodenej.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že okresný súd pri uznaní viny obžalovaného vychádzal z výpovede obžalovaného, z výpovedí svedkyne K. S., zo znaleckého posudku J. J. U. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, zo znaleckého posudku Z. H. K., odbor cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel a nehody v cestnej doprave, zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody a z pripojenej fotodokumentácie, z výsledku toxikologického vyšetrenia, z evidenčnej karty obžalovaného, zo správy o jeho povesti z obce Boňany a z odpisu z registra trestov, na podklade ktorých dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 Tr. zák. Znalec jasne skonštatoval, že zistené

zranenia poškodenej sú v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pričom mechanizmus vzniku poranení bol pravdepodobne nepriamy v dôsledku pádu poškodenej na kapotu vozidla, resp. na vozovku po náraze osobným motorovým vozidlom. Okresný súd si všimol, že obžalovaný na jednej strane vypovedal, že pred stretom s poškodenou mu slnko permanentne nesvietilo do očí a chodkyňu zbadal keď mu slnko nesvietilo do očí, kým pred poškodenou po nehode povedal, že ju vôbec na ceste nevidel. Zo znaleckého posudku z odboru cestná doprava je zrejmé, že príčinou dopravnej nehody bol z technického hľadiska nesprávny spôsob jazdy obžalovaného, ktorý v čase nehody nejazdil primeranou rýchlosťou, resp. nedodrжал bezpečný bočný odstup od poškodenej pohybujúcej sa po pravom okraji vozovky. Zo zápisnice z obhliadky miesta činu a z priloženej fotodokumentácie a z ďalších dôkazov je zrejmé, že obžalovaný sa so svojím vozidlom pri predchádzaní poškodenej nedostal do protismerného jazdného pruhu, v ktorom podľa výpovede obžalovaného ani nič nejazdilo. Obžalovaný mal dosť miesta na bezpečné predídenie poškodenej. Nemožno vylúčiť, že obžalovaný v čase dopravnej nehody, resp. veľmi tesne pred ňou bol oslepený slnkom a skutočne poškodenú nevidel, keďže slnko bolo na horizonte, a to priamo nad cestou. Ak by obžalovaný poškodenú videl, neexistovali žiadne prekážky, aby uskutočnil bezpečný predbiehač manéver. Všimol si však aj to, že nielen obžalovaný porušil povinnosť dodržania bezpečného bočného odstupu pri predbiehaní iného účastníka cestnej premávky, ktorým je chodec, ale aj poškodená, ktorá porušila povinnosti uvedené v § 52 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z., keď sa nepohybovala po ľavej krajnici, ale po pravej. V konaní nebola potvrdená obhajoba obžalovaného, že poškodená urobila krok vľavo pri predbiehaní manévri a túto vyhodnotil ako formálnu a účelovú. Príčinou dopravnej nehody bola zlá technika jazdy obžalovaného, pričom poškodená nevytvorila obžalovanému náhlu prekážku. Obžalovaný spôsobil poškodenej ťažké zranenia z nebanlivosti.

Krajský súd dospel po preštudovaní predloženého spisového materiálu k rovnakému právnomu záveru ako okresný súd, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom tak ako ho kvalifikoval okresný súd a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaného aj podľa názoru krajského súdu usvedčujú z jeho spáchania výpoveď poškodenej, znalecké posudky a zápisnica z obhliadky miesta činu.

Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že príčinou dopravnej nehody bol z technického hľadiska nesprávny spôsob jazdy obžalovaného, keď nedodrжал bezpečný odstup od chodkyne pohybujúcej sa po pravom okraji vozovky, čo potvrdzuje aj zápisnica o obhliadke miesta činu, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný pri dopravnej nehode neprešiel do protismerného pruhu, celý čas sa nachádzal vo svojom pruhu.

Okresný súd sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného, ktorú prezentoval aj v odvolacom konaní a nepochybil, keď jej neuveril, pretože bola podľa záverov znaleckého posudku technicky neprijateľná. Neobstojí preto odvolacia námietka obžalovaného, že súd neuviedol, akú konkrétnu povinnosť vodiča porušil, a že mu poškodená vytvorila náhlu prekážku v jazde.

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že zranenie poškodenej nebolo v príčinnej súvislosti s nárazom, pretože vzniklo pádom na vozovku a nie nárazom o jeho vozidlo, odvolací súd poukazuje na závery znalca J. J. U., z ktorých je zrejmé, že zranenia poškodenej boli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Ak by obžalovaný do poškodenej nenarazil, obyčajným pádom na vozovku by nedošlo k zraneniam, ktoré utrpela.

Krajský súd je dospel k záveru, že bola v danej veci naplnená aj subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví, pretože hoci obžalovaný nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, mal a mohol o tom vedieť vzhľadom na okolnosti a hlavne svoje pomery.

Pokiaľ ide o výrok o treste okresný súd pri jeho určovaní zobral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný nebol doposiaľ súdom trestaný, priťažujúcu okolnosť nezistil. Z uvedených dôvodov znížil trestnú sadzbu ustanovenú v § 157 ods. 1 Tr. zák. tak, že znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a upravenú trestnú sadzbu tak stanovil na 6 mesiacov až 18 mesiacov. Pri ukladaní trestu prihliadol na relatívne zavinenie dopravnej nehody poškodenou. Podiel poškodenej na zavinení dopravnej nehody však nepovažoval za natoľko závažný, aby vyriekol iný ortieľ ohľadom viny obžalovaného ako je uvedený v rozsudku. Vzhľadom na okolnosti prípadu dospel okresný súd k záveru, že na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti postačuje aj uloženie alternatívneho peňažného trestu vo výške 500 eur. Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ustanovil

náhradný trest na celkom dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov a zároveň uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v dolnej polovici trestnej sadzby, pretože jeho správanie považoval za natoľko významné, že uložiť nižší trest zákazu činnosti ako 20 mesiacov nie je namieste najmä pri možnosti po výkone polovice trestu požiadať o podmienené upustenie od jeho zvyšku.

Krajský súd dospel po preštudovaní spisu k záveru, že okresný súd postupoval správne, ak obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 500 Eur podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. Aj podľa názoru krajského súdu je takto uložený alternatívny trest dostatočný na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti a plní tak svoj účel.

Krajský súd sa ale nestotožnil s dĺžkou náhradného trestu v prípade úmyselného zmarenia peňažného trestu a s uložením trestu zákazu činnosti, pretože dospel k záveru, že na splnenie účelu trestu a dovŕšenie nápravy obžalovaného postačí kratšia lehota v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. bez uloženia trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 2, Tr. zák.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby.

Krajský súd má zato, že na nápravu obžalovaného postačí aj náhradný trest v trvaní 3 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až 10 rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Krajský súd má za to, že účel trestu je možné v danej veci dosiahnuť aj bez uloženia trestu zákazu činnosti a v tejto súvislosti poukazuje na to, že obžalovaný sa okrem tohto skutku nedopustil na úseku dopravy žiadneho priestupku odkedy vlastní vodičské oprávnenie, po spáchaní skutku viedol riadny život, nemal žiadnu dopravnú nehodu a riadne si plnil všetky povinnosti vodiča. Okrem toho, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný potrebuje vodičské oprávnenie pri výkone svojej pracovnej činnosti.

Z týchto dôvodov krajský súd zrušil rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil peňažný trest, prispôbil náhradný trest na kratšiu dobu a neuložil obžalovanému trestu zákazu činnosti, pretože ho už nepovažoval za potrebný na nápravu obžalovaného.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.